

ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਗੁਪਤਾ ਜੇ.

ਸੁਭਾਸ਼ ਸੀ. ਸੈਣੀ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਪੁਨ ਦਾ ਰਾਜ। **I AB** ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ-**r** ਜਵਾਬਦਾਰ

1999 ਦਾ CWPNo.2244

ਅਕਤੂਬਰ 31, 2013

/ਆਈ. ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - Art. 12, 226 - ਭਾਵੇਂ ਪਟਿਆਲਾ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ/ਪੰਜਾਬ ਏਅਰਕ੍ਰਾਫਟ ਮੈਨਟੇਨੈਂਸ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਹੋਰ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਕਲਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 ਦੇ 12 ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਕਰਨ ਯੋਗ - ਪਟਿਆਲਾ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ, 1860 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਸੋਸਾਇਟੀ ਹੈ - 2004 ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਵਿਚਕਾਰ ਲਾਗੂ ਸਬਸਿਡੀ ਸਮਝੌਤਾ - ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਬਸਿਡੀ ਏਅਰਕ੍ਰਾਫਟ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਿ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਫੀ ਫੰਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਆਯੋਜਤ - ਜੇਕਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ , ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਦਬਦਬਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਕਲਾ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਾਜ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 12 ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦੇ ਯੋਗ - ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਹੈ, ਇਹ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਗ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ - ਜਿੱਥੇ

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਕੋਈ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਰਵੋਤਮ ਜਨਤਕ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜ ਜਾਂ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

I lowcvcr ਕੋਈ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿਜੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ - ਕਿਉਂਕਿ ਕਲੱਬ ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਪਹਿਲਕਦਮੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਕਲੱਬ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਕਲਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 12.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 12 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ 'ਸਾਧਨ' ਦੇ ਤੌਰ ਅਜਿਹੇ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਜਾਂ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੁਣ ਤੱਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਕੈਟੇਨਾ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। . ਅਜੈ ਹਸੀਆ ਬਨਾਮ ਖਾਲਿਦ ਮੁਜੀਬ, 1981 (1) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 722 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸੰਚਤ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪਰਦਾ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਦਬਦਬਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 12 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ 'ਰਾਜ' ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਭਾਵੇਂ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤ੍ਰਕ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਗ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

(ਪਰਾ 41)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਾਜ ਦੀਆਂ 'ਸਾਜ਼ਾਂ' ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿੱਟਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ 'ਰਾਜ' ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਸਰਵੋਤਮ ਜਨਤਕ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜ ਜਾਂ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਉਸ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼/ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਫਲਸਫੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ 41)

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸੰਸਥਾ ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਵਜੋਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪਰਾ 43)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਧਾਰਨ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਵੀ, ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਕਲੱਬਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਵਿੰਗ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਰਗਰਮ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਪਹਿਲਕਦਮੀ ਕਲੱਬਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੱਥ ਵਜੋਂ

ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਕਮਾਤਰ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

(ਪਰਾ 45)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਖਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਹਰੇਕ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਮਬਰਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਕੁਝ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਅਨੁਚਿਤ ਪੱਖ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਡਬਲਯੂ.ਸੀ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਲੱਬਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਰਾਜ' ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣ ਸਕਣ।

(ਪੰ: ੪੮)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਨਤਕ ਕਾਰਜ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਓਵਰ-ਰਾਈਡਿੰਗ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ 'ਸਬਸਿਡੀ ਐਗਰੀਮੈਂਟ*' ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਦੀ ਹਰੇਕ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਕਲੱਬਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਅਤੇ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੜਤਾਲ

(ਪੰ: ੪੯)

B. ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ। 226 - ਪਟਿਆਲਾ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬਸਿਡੀ ਸਮਝੌਤਾ - ਕੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਲੱਬ (ਵਾਂ), ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਬੰਧਨਯੋਗ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ। (s) ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਕੀ ਹੈ

ਅਜਿਹੀ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ - ਰੱਖੀ ਗਈ - ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਐਕਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ 'ਤੇ ਕਲੱਬਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜਾਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਧਾਰਾ 'ਏ' ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਬਸਿਡੀ ਸਮਝੌਤਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲੱਬਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਬਕਾਇਆ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਲੱਬਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲੱਬਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਬੰਧਨਯੋਗ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 8.14 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਤ ਸੁਭਾਅ ਅਨੁਸਾਰ ਅਥਿਤਿਆਰੀ ਸੀ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੰਧਤ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੀ। ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੱਦ ਤੱਕ।

(ਪੰ: ੫੬)

C. ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ। 226 - ਮਾਲਕ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ - ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ/ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ 'ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ' ਅਤੇ 'ਕਰਮਚਾਰੀ' ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ (iv) ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਲੇਟ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ 'ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ' ਅਤੇ 'ਕਰਮਚਾਰੀ' ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪੰ: ੬੫)

ਡੀ.ਵੀ.ਸ਼ਰਮਾ 1999 ਦੇ CWP ਨੰ. 2244 ਅਤੇ 201 3 ਦੇ 16903 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ, ਆਈ. ਲਾਰੀਲ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ

ਏ ਕੇ ਚੋਪੜਾ, ਐਨ.ਡੀ.ਕਾਲੜਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਵਕੀਲ,/ਰੀ/- ਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 14404, 2001 ਦੇ 19810 ਅਤੇ 1999 ਦੇ 7875 ਵਿੱਚ)

ਅਰਵਿੰਦ ਕਸ਼ਯਪ, ਐਡਵੋਕੇਟ./ਜਾਂ //R'/X'//7/o/KT (CWP ਨੰਬਰ 2। 662 ਅਤੇ 2341 Oof 2011 ਵਿੱਚ)

ਜੇਐਸਵੇਰਕਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, /ਰੀ/' ਪਟੀਸ਼ਨਰ (2006 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 19363 ਵਿੱਚ)

ਜੇ.ਬੀ. ਸ਼ੰਨਾ, ਅਸ਼ੋਕ ਸ਼ਰਮਾ ਨਾਭਕਵਾਲਾ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, /orZ/:epe/z7zo«erinCWPNo.l8H of201 1

ਆਸ਼ੀਸ਼ ਬਾਂਸਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ (2010 ਦੇ RSA ਨੰਬਰ 2877 ਅਤੇ 2880 ਵਿੱਚ)

ਵਿਕਾਸ ਸਿੰਘ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ (1999 ਦੇ CWP ਨੰ. 7875, 2006 ਦੇ 19059 ਅਤੇ 2001 ਦੇ CWP ਨੰ. 4404 ਵਿੱਚ)।

ਅਮਿਤ ਸੇਠੀ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਖੁੱਬਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ (2011 ਦੇ CWP ਨੰ. 1811 ਵਿੱਚ)।

ਸੰਜੀ ਬਨਾਮ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਲਈ। (2011 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 21662 ਅਤੇ 2006 ਦੇ 19363 ਵਿੱਚ)।

ਸੰਭ ਗੋਇਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਇਲ ਲਈ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ (2006 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 193 63 ਅਤੇ 2001 ਦੇ 19810 ਵਿੱਚ)।

ਸੁਰਿਆ ਕਾਂਤ, ਜੇ. (ਮੌਖਿਕ)

(1) ਇਹ ਆਰਡੀਨੈਂਸੀਆਰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 2244 ਅਤੇ 1999 ਦੀ 7875, 2001 ਦੀ 14404 ਅਤੇ 19810, 19059 ਅਤੇ 19363 ਦੀ 2006,1811,21662

ਅਤੇ 2360130 ਦੀ ਸੀਖਿਆ, 2360130 ਅਤੇ ਆਰ. 2010 ਦਾ 77 ਅਤੇ 2880 ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਮ ਸਵਾਲ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਬੋਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਤੱਥ:

(1) 1999 ਦਾ CWP ਨੰ.2244

(ਸੁਭਾਸ਼ ਸੀ. ਸੈਣੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.)

(2) ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਟਿਆਲਾ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਸੀਯੂਬੀ/ਪੰਜਾਬ ਏਅਰਕ੍ਰਾਫਟ ਮੈਨਟੇਨੈਂਸ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਵੀ 01.09.81.08 ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। 01.01.1996 ਤੋਂ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1998 ਤੱਕ ਦੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਹਰੇਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ 7 ਤਰੀਕ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਤੇ ਏ ਇਰਕ੍ਰਾ ਐਫ ਐਮ ਏ ਆਈ ਐਨ 10 ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ। ਇੰਜੀ nceri ng Co 11 ege.

(3) 'ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ 7 ਜੁਲਾਈ, 1978 ਦੇ ਮੀਮੋ ਰਾਹੀਂ ਪਟਿਆਲਾ ਏਅਰਫਿਕਲਡ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਏਅਰਕ੍ਰਾਫਟ ਮੈਨਟੇਨੈਂਸ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟਿਆਲਾ ਏਅਰਫਿਕਲਡ ਵਿਖੇ ਟੈਕਨੀਕਲ ਰੇਨਿੰਗ ਸੈਕਿੰਡ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। (ਸਾਇੰਸ) ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਏਰੋਨਾਟਿਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਸਾਇੰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਿਖਲਾਈ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਡੀ.ਜੀ.ਸੀ.ਏ. ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਵੀ ਸੀ। AMI ਲਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆ: ਏਅਰਫ੍ਰੇਮ, ਇੰਜਣ ਅਤੇ ਕੰਪਾਸਾਂ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ। ਸਲਾਹਕਾਰ, ਸਿਵਲ ਐਵੀਏਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ, vidc ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 20.09.1979 ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਸਿਖਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 20 ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਹਰ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਇੱਕ ਵਾਧੂ 20 ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਲਏ ਜਾਣਗੇ, ਅਧਿਕਤਮ 60 ਦੇ ਅਧੀਨ। ਵਿਦਿਆਰਥੀ। 'ਇਲੀ ਐਡਵਾਈਜ਼ਰ, ਸਿਵਲ ਐਵੀਏਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ, vidc ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 12.03.1980 (ਅਗੋਂਜੀ P-3) ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਕੂਲ ਲਈ ਆਈਟੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ, ਢਾਂਚੇ ਅਤੇ ਭਰਤੀ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ Rs. ਏ.ਐੱਮ.ਆਈ.: ਸਕੂਲ ਲਈ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ 1.50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। Vidc 9.6.1980 ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ AMI: ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਲਾਹਕਾਰ, ਸਿਵਲ ਐਵੀਏਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਪਟਿਆਲਾ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ 8.0 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 7.1.1981 (ਅਨੋਕਚਰ ਪੀ-7) ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਕਲੱਬ, ਪਟਿਆਲਾ, ਪਟਿਆਲਾ ' ¹ ਵਿਖੇ ਏਅਰਕ੍ਰਾਫਟ ਮੈਨਟੇਨੈਂਸ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਸਕੂਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ/ਚੱਲਣ ਲਈ।

(4) ਪਟਿਆਲਾ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕਲੱਬ 15.5.1962 ਨੂੰ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼

ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1860 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ 'ਸੋਸਾਇਟੀ' ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ (i) ਤਤਕਾਲੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ; (ii) ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਪਟਿਆਲਾ ਰੇਂਜ, ਪਟਿਆਲਾ; (iii) ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਪਟਿਆਲਾ; (iv) ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ, ਪਟਿਆਲਾ; (v) ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ (vi) ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਕਾਰੋਬਾਰੀ। ਕਲੱਬ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

(5) fhc ਸਲਾਹਕਾਰ, ਸਿਵਲ ਐਵੀਏਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ, vidc ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 15.05.1981 ਨੇ AMI: ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਟਾਫ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਭੇਜੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਬਜਟ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਸੀ। 'ਤੇ 8.00 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਗਏ

ਸਕੂਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਖਰੀਦ। 29.01.1982 ਦੇ ਇਲੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵੀਡੀਐਸੀ ਪੱਤਰ ਨੇ ਸਾਲ 1981-82 ਵਿੱਚ ਪਟਿਆਲਾ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਨੂੰ 'ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ' ਵਜੋਂ 5.00 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(6) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਲਈ ਕੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਲਾਹਕਾਰ, ਸਿਵਲ ਏਵੀਏਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ, vidc ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 14.1.1982 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਬੇਨਤੀ ਭੇਜੀ:-

"'Hiis ਵਿਭਾਗ ਅਗਲੇ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ, ਭਾਵ, 1982-83 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਏਅਰਕ੍ਰਾਫਟ ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਸਕੂਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੈ (ਇਹ ਸਕੂਲ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪਟਿਆਲਾ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ)। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਕੂਲ ਸਮਾਂ ਸਾਰਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

(7) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, 19.07.1994 (ਅਨੇਕਸ ਊਰ ਪ-14) ਨੂੰ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਏਅਰਕ੍ਰਾਫਟ ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਗਠਿਤ ਕਰਕੇ "ਕਾਲਜ ਦੇ ਫੈਕਲਟੀ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੀਮੋ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। , ਸਟਾਫ ਦੀ ਭਰਤੀ ਆਦਿ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਦੀ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨਾ।

(8) 'ਆਈਟੀਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਫੰਡ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸਿਵਲ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਵਿੰਗ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ।

(9) ਲੋੜੀਂਦੇ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਉਪਲਬਧਤਾ ਕਾਰਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 01.07.1998 ਤੋਂ

ਕੋਈ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ।

(10) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਢੰਗ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ?

(11) ਤਤਕਾਲੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਿਵਲ ਐਵੀਏਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਲੈਦਿਆਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 'ਸਿਵਲ ਐਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ' ਜੋ ਕਿ ਏਅਰੋਨਾਟਿਕਲ ਮੈਨਟੇਨੈਂਸ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ, 1860 ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੁਸਾਇਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਇਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐੱਮ ਈ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪੋਸਟ ਫਾਈਨਾਂਸ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐੱਮ ਈ ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਿਰਫ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਜਾਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬਸਿਡੀ ਕਲੀਮੈਂਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚਣ ਅਤੇ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਚੇਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 'ਇਲੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਗ੍ਰੈਨ ਟੀਨਏਡ ਦੀ ਕਮੀ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਰੋਤ ਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਲੱਬ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 16 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਸਹਾਇਤਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(12) ਪਟਿਆਲਾ ਐਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ-ਜਵਾਬਦਾਰਾ ਨੰ. 4 ਨੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਵੱਖਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਲੱਬ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸਾਲ 1962 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਾਂ 'ਤੇ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਫੀਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਜੋ ਉਡਾਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਵਜੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੰਧਨ ਦੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਲੱਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਲੱਬ ਦਾ ਖਰਚਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਲੱਬ ਦੇ ਖਰਚੇ ਘੱਟ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ।

(13) 'ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਹਲਫਨਾਮੇ/ਕਾਊਂਟਰਕਾਫੀਡੇਵਿਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(14) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਏ.ਐਮ.ਈ. ਕਾਲਜ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ "ਮਨਜ਼ੂਰੀ" ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ 'ਨੌਕਰ' ਅਤੇ 'ਮਾਸਟਰ' ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਮੰਜ਼ੂਰ ਹੈ। ਉਹ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਉਹ ਰਾਜ ਦੇ ਗਵਰਨਮੈਂਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਏ ਸਮੇਤ ਤਨਖਾਹਾਂ, ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ AM ਈ ਕਾਲਜ ਪਟਿਆਲਾ

ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੁਸਾਇਟੀ ਹੈ।

ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ 'ਤੇ ਕੋਈ ਬੰਧਨਬੱਧ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਏ ਐਮਈ ਕਾਲਜ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲੱਬ/ਕੋਲਮੀਜੀਸੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ- ਸਹਾਇਤਾ ਸਕੀਮ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ।

(2) 1999 ਦਾ CWP ਨੰ. 7875

(ਪਟਿਆਲਾ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਐਨਆਰ. ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ)

(1 5) ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜੋ ਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਟੇਟ ਸਰਕਾਰ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਿਵਲ ਏਵੀਏਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਲੱਬ ਦੇ ਵਰਕਰਾਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਸਮੇਤ ਤਨਖਾਹ ਆਦਿ ਅਦਾ ਕਰਨ। -1999 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 2244 ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਗਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ।

(3) 2001 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 14404

(ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ)

(16) ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਐਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਇਸਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਿਵਲ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਅਗਸਤ ਤੋਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਨਾ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। 1999. ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਵੀ ਪਟਿਆਲਾ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ 'ਤੇ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਵੀ ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੱਥ ਹੈ ਅਤੇ 'ਮਾਸਟਰ' ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ 'ਨੌਕਰ', ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਫੰਡ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।

(17) ਅਧਿਕਾਰਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, m/er- alia, ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕਲੱਬ ਇੱਕ ਸੋਸਾਇਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਿਰਫ ਸਮਝੌਤੇ (ਅਨੈਕਸਯੂਆਰ-1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਰਕਾਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 8.14, ਭਾਗ-1 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਆਮ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਨੁਦਾਨ ਵਜੋਂ, ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਨੀਤੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਲੱਬ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਏਅਰ-ਕ੍ਰਾਫਟਸ ਅਤੇ ਗਲਾਈਡਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਖਿਆ ਦੇ 70% ਨੂੰ ਸੇਵਾਯੋਗ ਵਜੋਂ ਸੰਭਾਲਣ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਟਿਆਲਾ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ।

(4) 2001 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 19810

(ਸ਼ਮਸ਼ਕਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.)

(18) ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਦੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਡਰਾਈਵਰ, ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਨੇਜਰ ਅਤੇ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਹਨ। ਥੀਸੀ ਨੇ ਸਟੈਟਕੋਫ ਪੰਜਾਬ, ਇਸਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਿਵਲ ਐਵੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਸੰਬਰ, 1996 ਤੋਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਲੁਧਿਆਣਾ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ, 2001 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 14404 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਸਟੈਂਡ ਲਏ ਹਨ।

(5) 2006 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 19059

(ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ)

(19) 'ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ fhc ਇਕੱਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਦਾ ਸਾਬਕਾ ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਨੇਜਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਿਵਲ ਏਵੀਏਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ 01.09.2006 ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ 'ਤੇ ਇਸ ਪੱਤਰ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ 2001 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 14404 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਲਈਆਂ ਹਨ।

(6) 2006 ਦਾ CWP ਨੰ.19363

(ਸ਼ਮਸ਼ਕਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.)

(20) ਥ? ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਸਿਵਲ ਏਵੀਏਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਿਤੀ 16.11.2006 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭਾਂ, ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ, ਛੁੱਟੀਆਂ ਦੀ ਨਕਦੀ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ ਆਦਿ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ। THcpctitioner ਨੇ CWP ਨੰਬਰ 19810 ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਰਗੀ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੈ ਲਈ ਹੈ।

2001 ਦਾ। ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ।

(7) 2011 ਦਾ CWP ਨੰ.181 1

(ਐਸ ਕੇ ਮਿੱਤਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ)

(21) 'ਹਾਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਟਿਆਲਾ ਏ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ wcf 3.09.2009 ਨੂੰ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਗਰੈਚੂਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ "ਰਾਜ" ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, 'ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਹੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 1999 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰ. 2244 ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ।

(8) 2011 ਦਾ CWP ਨੰ.21662

(ਰਾਮ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ)

(22) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟਿਆਲਾ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਮਾਲੀ/ਸੇਵਾਦਾਰ/ਕੈਜ਼ੂਅਲ ਲੇਬਰ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਮਿਤੀ 31.10.2011 ਦੇ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਛਾਂਟਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਡਬਲਯੂ.ਸੀ.ਐਫ. 1.12.2011 ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। 'ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 1999 ਦੇ CWP ਨੰ. 2244 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(9) 201 ਦਾ CWP ਨੰ.23410 1

(ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ)।

(23) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਟਿਆਲਾ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਦਾਰ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ 31.10.2011 ਦੇ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਬਲਯੂ.ਸੀ.ਐਫ. 1.12.2011 ਨੂੰ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਅਚਾਨਕ ਛਾਂਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, 'fhc ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ CWP ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। 1999 ਦਾ 2244

(10) 2013 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 16903

(ਸਭਾਸ਼ ਚੰਦ ਸੈਣੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.)

(24) ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1999 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 2244 ਵਿੱਚ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਵੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 1999 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ 31.1.2013 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਆਰਟੀਰੀਅਲ ਲਾਭ, ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਅਤੇ ਆਈਕਵੀਨਕੈਸ਼ਮੈਂਟ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 1999 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰ. 2244 ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਹਿ-ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨਾਲ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਲਏ ਗਏ ਸਮਾਨ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਰਟੀਰੀਅਲ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(11) 2010 ਦਾ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 2877

(ਜੇ ਅਗਰੂਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਦਿ ਮੈਨੇਜਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ)।

(25) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸ਼ਹਿਰੀ ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਮੈਨੇਜਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਡਬਲਯੂ. ਏਫ 1.11.1997 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਆਦਿ। ਉਸਦਾ ਸਹੀ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਟਿਆਲਾ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਹੈਲਪਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ 31.10.1993 ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਮਕੈਨਿਕ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ। ਲੋੜੀਂਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ। ਇਲੀ ਮੁਕੱਦਮਾ 1.2.2007 ਨੂੰ ਵਿਡੀਓ ਨਿਰਣਾ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਸੀ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ, ਪਟਿਆਲਾ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(12) 2010 ਦਾ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 2880

(ਜਗਰੂਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ)

(26) ਇਹ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਉਸੇ ਮੁਦਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ 2010.1 ਦੇ RSA ਨੰਬਰ 2877 ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਭਾਵ ਪਹਿਲੀ ਐਪਸੀਆਈਐਲਐਲਕ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਰੋਸਬਜੈਕਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਵੀ 1010 ਦੇ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 2877 ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ।

ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਮਾਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ।

(27) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਮੁੱਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦੇਈਏ, ਇੱਥੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 1999 ਦੇ ਮੁੱਖ ਸ਼ੱਖ, IC, CWP ਨੰ. 2244 ਵਿੱਚ, 07.09.2000 ਦੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤੀ ਵੀਡੀਓ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਫੰਡ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ, ਸਟਾਫ਼ ਦੇ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਪੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਮਾਮਲਾ 25.09.2000 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ "ਹਦਾਇਤਾਂ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਤਾਂ ਜੋ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾ ਸਕਣ। ਸਿਵਲ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਦੇ ਸਟਾਫ਼ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦਾ ਸਿਵਲ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਏਅਰਕ੍ਰਾਫਟ ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਭਾਰੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਸਾਲ 1962 ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਕਤ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ 'ਤੇ ਏਅਰਕ੍ਰਾਫਟ ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ ਸੀ। ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਸਕੂਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ 'ਮਨਜ਼ੂਰੀ' ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਟਾਫ਼ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਲਾਨਾ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ"। ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਕਿ ਸਲਾਹਕਾਰ, ਸਿਵਲ ਐਵੀਏਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਟਾਫ਼ ਦੀ ਸੀਆਰਡੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਫੰਡ ਜਾਰੀ ਕਰਨੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

(28) ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ 25.09.2000 ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਵਪੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਿਵਲ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ 18,750/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 13.07.2000 ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਦੀ ਰਕਮ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਨਾਕਾਫੀ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ "ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਫੰਡ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਤਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਸਟਾਫ਼ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ"। ਲੋੜੀਂਦਾ ਕੰਮ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਰਾਜ ਨੂੰ "ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਫੰਡ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸਟਾਫ਼ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ"। ਇਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਪਰੋਕਤ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਸਹਾਇਕ ਕਾਰਨ ਦੇ ਨਾਲ।

(29) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ

2001 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 8314 ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ II ਦੁਆਰਾ 'blc', ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ vidc ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 25.01.2005 ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਰਿਮਾਂਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ । ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਫੰਡ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ। 'ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ "ਪਟਿਆਲਾ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਦੇ ਕਾਲਜ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:-

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਪਟਿਆਲਾ

ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਏਅਰਕ੍ਰਾਫਟ ਮੈਨਟੇਨੈਂਸ 1 *enginecringCollcgc ਦੇ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਵੰਡਣ ਲਈ ਫੰਡ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਊਂਟਰ ਐਫੀਡੇਵਿਟ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ: 2244 ਆਫ 1999 ਅਤੇ 7875 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 1 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ 1999 ਦਾ। ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਲਫਨਾਮੇ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕਨੂੰਨੀ ਮੱਦੇ

(30) ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਮੁੱਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ:-

(i) ਕੀ ਪਟਿਆਲਾ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ, ਪੰਜਾਬ ਏਅਰਕ੍ਰਾਫਟ ਮੈਨਟੇਨੈਂਸ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਹੋਰ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ

ਆਈ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਰਾਜ' ਹਨ।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 12 ਦਾ ਘੇਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ?

(ii) ਜੇਕਰ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ (i) ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਪੀਟੀਸ਼ਨਕਾਰ/ਐਪਸੀਲੈਟ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ?

(iii) ਕੀ ਕਲੱਬ (ਕਲੱਬਾਂ) ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਬਾਈਡਿੰਗ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਫਾਰਮਸੀਆਰ (ਆਂ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਕੀ ਹੈ?

(iv) ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਪੀਟੀਸ਼ਨਕਾਰ/ਐਪਸੀਲੈਂਟਸ ਵਿਚਕਾਰ 'ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ' ਅਤੇ 'ਕਰਮਚਾਰੀ' ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ?

(31) ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ (i) ਕੀ ਪਟਿਆਲਾ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ, ਪੰਜਾਬ ਏਅਰਕ੍ਰਾਫਟ ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਹੋਰ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 12 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ 'ਸਟੇਟ' ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਯੋਗ ਹਨ?

ਅਤੇ

(11) ਜੇਕਰ ਸਵਾਲ ਨੰ. (i) ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਪੀਟੀਸ਼ਨਸੀਆਰ/ਏਪੀਐਨਸੀਐਲਐਂਟ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ?

ਪਟਿਆਲਾ ਏ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1860 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਸੋਸਾਇਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਆਫ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-8) ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਵੀ ਸਨ।, ਜਿਸ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ (a) ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਐਰੋਨਾਟਿਕਸ ਦੀ ਕਲਾ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ; (ਬੀ) ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ, ਯੰਤਰਾਂ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼, ਸਟੋਰੇਜ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ; (c) ਮੁਰੰਮਤ, ਰੱਖ-ਰਖਾਅ, ਹੈਗਰ, ਸ਼ੈੱਡ ਅਤੇ ਸਲਿਪਵੇਅ ਆਦਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ; (d) ਖਰੀਦ, ਲੀਜ਼, ਐਕਸਚੇਂਜ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ, ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇਣਾ; (e) ਫਲਾਇੰਗ ਕਲੱਬ, ਹੋਟਲ-ਕੀਪਰ, ਟੇਵਰਨ-ਕੀਪਰ ਆਦਿ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਤੇ ਉਕਤ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਰ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਮੇਜ਼ਬਾਨੀ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ। ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਆਫ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ-5 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(12) ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ "ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ" (ਅਨੇਕਚਰ P-9) ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮ -3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਲੱਬ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਪੰਜ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਸੀ, ਆਈ.ਸੀ., ਐਕਸ-ਆਫੀਸ਼ੀਓ ਮੈਂਬਰ, ਆਨਰੇਰੀ ਮੈਂਬਰ, ਮੈਂਬਰ, ਐਸੋਸੀਏਟ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਫਾਊਂਡਰ ਮੈਂਬਰ। . ਕੋਦਰੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਸਾਬਕਾ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਮੈਂਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਆਨਰੇਰੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਬਹੁਮਤ ਵੋਟਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਸੋਸੀਏਟ ਲਈ ਵੀ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ

ਮੈਂਬਰ। ਸੰਸਥਾਪਕ ਮੈਂਬਰ ਉਹ ਸਨ ਜੋ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰੈਂਡਮ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਲੱਬ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ-

- (a) ਸ਼ਹਿਰੀ ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰ- ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ;
- (b) ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ- ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ;
- (c) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰ;
- (d) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ;
- (e) ਕਲੱਬ ਦੀ ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪੰਜ ਮੈਂਬਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਫਲਾਇੰਗ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
- (f) 3) ਕਲੱਬ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੀ ਚੋਣ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਿਧੀ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

34) ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 20 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"...20. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ- lire ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਕਲੱਬ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ:-

- (a) ਵੀਟੋ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ - ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਮੇਟੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ।
- (b) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਲੱਬ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (c) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਲੱਬ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਆਡਿਟ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਸੈਟਅਪ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਿਖਲਾਈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਮਿਆਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਕਲੱਬ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

(2) ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਗੇ

(35) ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਵੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿਹੜੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਹਵਾਈ ਪੱਟੀਆਂ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਕਲੱਬ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵੀ ਕਬਿਤ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ।

(36) ਇਕ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਿਸਦਾ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ the issue 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, 'ਸਬਸਿਡੀ ਸਮਝੌਤਾ' (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ R-VI) ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪਟਿਆਲਾ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਆਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਲਾਨਾ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਬਸਿਡੀ ਸਮਝੌਤਾ, ਜੋ ਕਿ 01.04.2004 ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ • ਭਾਗਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ:-

(37) ਇਹਨਾਂ ਵਰਤਮਾਨਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2004 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ (ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ) ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀ ਅਗਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(38) ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਏਅਰਕ੍ਰਾਫਟ ਇੰਜਣ ਗਲਾਈਡਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਗਲਾਈਡਿੰਗ/ਉਡਾਣ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੋਰ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਜਿਹੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸਪੋਅਰ ਪਾਰਟਸ ਅਤੇ ਇੰਸਟ੍ਰਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸਟਾਫ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਵਿੱਚ ਵੀ।

(3) ਸਰਕਾਰ ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਖਰਚੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਏਅਰਕ੍ਰਾਫਟ ਗਲਾਈਡਰ, ਵਿੱਚ, ਟੂਲ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜੋ ਸਲੇਟ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਉਕਤ ਗਲਾਈਡਰ/ਏਅਰਕ੍ਰਾਫਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਰਹੇਗਾ।

(4) ਕਲੱਬ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸੇਵਾਯੋਗ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਰੱਖੇਗਾ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੇਖ ਨੂੰ ਸੇਵਾਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਕਰੇਗਾ। ਸਲੇਟ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ।

(5) ਜੇਕਰ ਕਲੱਬ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ (ਜੋ ਕਿ ਅੰਤਮ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ) ਉਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇਗੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਕਲੱਬ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ, ਗਲਾਈਡਰ, ਵਿੱਚ, ਸੰਦਾਂ ਅਤੇ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਤੁਰੰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਵੇ।

(6) XX XX XX XX

(7) XX XX XX XX

(8) ਸਰਕਾਰ ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਗਰਾਂਟ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦੇਣਯੋਗ ਅਤੇ ਅਦਾਇਗੀਯੋਗ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੈ।

(9) ਪੰਜਾਬ ਫਾਈਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਫਿਊਲਜ਼, ਖੰਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 8.14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਮ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਕਾਰ ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਚੂਨੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਆਈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਨੀਤੀ।

(10) ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਲੱਬ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰੇ। ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਲੇਟ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਨ੍ਹੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਰਾਂਟ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉੱਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਨੂੰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। "

(37) ਇਹ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕਲੱਬ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਲਾਜ਼-12 ਦੇ ਬਾਈ-ਲੈਟਰਲ ਐਗਰੀਮੈਂਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ।

(38) ਪਟਿਆਲਾ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਏਅਰਕ੍ਰਾਫਟ ਮੈਨਟੇਨੈਂਸ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਸਕੂਲ ਜਾਂ ਕਾਲਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਆਫ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਨਿਯਮ, ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ 'ਸਬਸਿਡੀ ਸਮਝੌਤਾ' ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(39) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ thcAviation Clubshavc ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਕਲੱਬਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਕਲੱਬ ਦਾ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ; ਕਲੱਬਾਂ ਦੇ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਲੱਬਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ; ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਵਿੰਗ ਸਰਵਉੱਚ ਜਨਤਕ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਮੁੱਦਾ ਹੈ; ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਕਲੱਬਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਫ਼ੀ ਫੰਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ThcAviation Clubs ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਲੱਬਾਂ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਕਲੱਬ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤਿਕੋਣੀ-ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਿਆਉਣ ਲਈ

ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਸ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੇਵਾ-ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

(40) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਲੱਬ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ; ਇਹ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਲੱਬ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਹੁਣ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੈਕਰੋ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵੀ, ਨਿੱਜੀ ਜਨਤਕ ਸਾਂਝੇ ਉੱਦਮ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਮੁਖੀ 'ਤੇ ਹਨ; ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਸਮੇਤ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਉਪਕਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਸਬਸਿਡੀ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਵੀ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਜਾਂ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਆਦਿ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਰਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਟਾਫ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਜਾਂ ਹੋਰ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਗ੍ਰਾਂਟ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ; ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਬੰਧਤ ਕਲੱਬਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਵਾਂਗ ਕਿਸੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਕਲੱਬਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ/ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੋ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ; ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਲੱਬਾਂ ਨੂੰ ਪੱਥ ਬੂਟ ਦੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ 'ਰਾਜ' ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ 'ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ' ਅਤੇ 'ਕਰਮਚਾਰੀ' ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(41) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 12 ਦੇ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ 'ਸਾਧਨ' ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਅਜਿਹੇ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 32 ਜਾਂ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੁਣ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਕੈਟੇਨਾ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। *From/lay ilasia* ਬਨਾਮ ਖਾਲਿਦ ਮੁਜੀਬ (i), ਵਾਰਡਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸੰਚਤ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਦਬਦਬਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ 'ਰਾਜ' ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਭਾਵੇਂ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤ੍ਰਕ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਗ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। 'ਇਹ ਅਸੂਲ ਰਹੇ ਹਨ

0) 1981 (1) SCC 722

(i) ਰਮੇਸ਼ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਅਤੇ (ii) 2013 ਬੱਲਪਲਮ ਸੇਰ ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 9017 ਵਿੱਚ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਸਹਿਕਾਰੀ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 07.10.2013 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(42) ਇਹ ਦੂਜਾ ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ ਇੱਕ ਨਦੀ ਮੁਕਤਾ ਸਦਗੁਰੂ ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਕਤਾਜੀ ਵੰਦਾਸ ਸਵਾਮੀ ਸੁਵਰਨਾ ਜੋ ਏ ਵਿਰੋਧੀ ਮਹਾਉਤਸਵ ਸਮਾਰਕ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਵੀ.ਆਰ.ਰਾਉਦਾਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3) ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਤੋਂ ਉੱਭਰਿਆ ਹੈ, ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਖਤਾਂ ਦੀ ਕਾਇਮੀ ਨੂੰ ਉਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੀਆਂ 'ਸਾਜ਼ਾਂ' ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਰਾਜ' ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਸਰਵੋਤਮ ਜਨਤਕ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜਾਂ ਜਾਂ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼/ਫੰਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਰਸ਼ਨ।

(43) ਤੀਸਰੀ ਧਾਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: (i) ਨੰਦਗੰਜ ਸਿਹੋਰੀ ਸੂਗਰ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਡਰੀ ਨਾਥ ਦੀਕਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), (ii) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਜੇ. ਤਿਵਾੜੀ ਬਨਾਮ ਜਵਾਲਾ ਦੇਵੀ ਵਿਦਿਆ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (5)।

(44) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਕਵੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (6) ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ:-

"...20. ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁਣ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਜਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਸੀਮਤ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਨਤਕ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿਟ ਨਾਲ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੇ ਫਲਸਫੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

- (2) 2012(12) SCC 331
- (3) 1989(2) SCC 691
- (4) 1991 (3) SCC 54
- (5) 1979(4) SCC 160
- (6) 2004 (4) SLR 362

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਮੈਕਡੀਕਾਈ ਕਾਉਂਸਿਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਜਾਂ AICTE ਵਰਗੀਆਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਜੋ ਕਿ apri VATC ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ, ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੇ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਥਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ thcRulcs/Rcgulations ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ

ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿੱਜੀ ਅਦਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇਫਾਨ ਰੁਚੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਦਸਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੱਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਤੱਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਰਕਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਜਨਤਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਚਰਿੱਤਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਸਰਕਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ, ਅਜਿਹੇ ਨਿੱਜੀ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਨਿੱਜੀ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਸਟਰ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। *purclyofa* ਨਿੱਜੀ ਅੱਖਰ. ਨਿਯਮਾਂ/ਆਰਕਿਊਲੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ *1'hc* ਸੁਰੱਖਿਆ, ਪ੍ਰਬੰਧਕ(ਾਂ) ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਮੈਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ। *lowcvcr*, *ifanoffice*/ਪੋਸਟ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਤਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਿੱਟ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ *pcifomiancc o* (ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਸਟਰ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਰਕਲਿਕਫੋਫ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ *spccificpcrformancc* ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸੰਸਥਾ ਭਾਵੇਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਰਗੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਡਾਕਟਰ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1860 ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੁਸਾਇਟੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਚਰਿੱਤਰ ਪੱਖੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿੱਜੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਪਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਾਲਾਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਰਗੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ।

(45) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਵੀ, ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਟੇਟਕ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਵਿੰਗ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਰਗਰਮ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਪਹਿਲਕਦਮੀ, ਕਲੱਬਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੱਥ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਕਮਾਤਰ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਏਅਰ ਸਪੋਸ ਅਤੇ ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਅਖੰਡਤਾ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਮੁੱਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਲੱਬਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਏਰੋਨਾਟਿਕਲ ਨੌਜਵਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਪਾਇਲਟ ਜਾਂ ਇੰਜੀਨੀਅਰ/ਮਕੈਨਿਕ ਬਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਫਲਾਇੰਗ ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ

ਸਿਖਲਾਈ ਜਾਂ ਕਲੱਬਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਕੋਰਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਪਾਰਕ ਉੱਦਮ ਹਨ ਜਾਂ ਵਧੀਆ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਉੱਦਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(46) ਕਲੱਬ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਫੰਡ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ 'ਸਬਸਿਡੀ ਸਮਝੌਤਾ' ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਹਿੰਗੇ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਕਲੱਬਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਟਾਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਲੱਬਾਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ 'ਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣਾ ਸਟਾਫ਼ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਓਵਰ-ਰਾਈਡਿੰਗ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਿਰਫ ਸਟੇਟਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਹਨ, 'ਲਾਲੀਜ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਆਪਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਕਲੱਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿੰਗ ਵਜੋਂ।

(47) ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ 'ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੁਸਾਇਟੀ' ਰਾਜ ਹੈ, ਨੇ ਥਲਾਪਲਮ ਸੇਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਾਲੀਆ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਰੇਖਾ ਅੰਤਰ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। Coop.Bank Ltd. & Ors (Supra) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨੀਵੇਂ ਹਨ:-

17. ਸਮਾਜ ਹਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਰਕਾਰ ਆਦਿ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਮਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਡੂੰਘੇ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਹਨ। ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਜਾਂ ਆਮ ਨਿਯਮ, ਜੋ ਆਰਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਡੋਕਸ ਬਾਡੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੰਤ੍ਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ "ਰਾਜ" ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਰਾਜ...।"

(48) ਕਿਉਂਕਿ ਕਲੱਬ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਪਹਿਲਕਦਮੀਆਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਮਬਰਾਂਡਮ ਜਾਂ ਹਰੇਕ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਕੁਝ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਚਿਤ ਪੱਖ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਲੱਬਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਰਾਜ' ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣ ਸਕਣ।

(49) ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਨਤਕ ਕਾਰਜ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਓਵਰ-ਰਾਈਡਿੰਗ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ 'ਸਬਸਿਡੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ' ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਦੀ ਹਰੇਕ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਕਲੱਬਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਕਰਤਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ (ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 32 ਅਤੇ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ।' ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

(50) ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ (iii) ਕੀ ਕਲੱਬ (ਜ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਲੱਬ (ਕਲੱਬਾਂ), ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਬੰਧਨਯੋਗ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਦੀ ਕਿਸਮ ਕੀ ਹੈ ?

ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ 'ਤੇ ਕਲੱਬਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਓਟਸਾਈਰੀ/ਵਿਤਨ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ' ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਫੰਡ ਇਨਗੇ ('ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ) ਲਈ ਰਾਜ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(51) ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਨਿਯਮ ਜੋ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ rcfciTcd ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 8.14, ਜਿਲਦ-1 ਵਿੱਚ ਸਬਸਿਡੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਕਲਾਜ-8 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ (ਅਨੈਕਸ ਊre R-VI) ਅਤੇ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨੀਵਾਂ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"8.14. ਵਿਦਿਅਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ

ਗ੍ਰਾਂਲਸ-ਇਨ-ਏਡ ਜਾਂ ਯੋਗਦਾਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ (ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਆਦਿ) ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਖੰਡ ਦੇ ਨਿਯਮ .19.9 (ਦੇਖੋ ਪੰਨਾ ਨੰ. 624) ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਿਯਮ। ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਬਜਟ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ-ਜਨਰਲ ਜਾਂ ਸਿੱਧੇ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਸਬਸਿਡਰੀ ਖਜ਼ਾਨਾ ਨਿਯਮ 4.4 (ਦੇਖੋ ਪੰਨਾ ਨੰ. 268) ਰਾਹੀਂ। 'ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਦਾਨਾਂ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਹਾਇਤਾ;

(a) (j) ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਗ੍ਰਾਂਟ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਗੈਰ-ਆਵਰਤੀ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਾਂਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਹਰੇਕ ਕਿਸ਼ਤ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

(2) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾ ਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਸ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮਾਂ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਜਲ-ਸਪਲਾਈ ਸਕੀਮਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲੋੜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਥਾਰਟੀ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਕੰਮ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਖਜ਼ਾਨਾ ਨਿਯਮ 4.4 (ਪੰਨਾ ਨੰ. 268 ਦੇਖੋ) ਅਤੇ 4.7/ (ਹੇਠਾਂ ਦੇਖੋ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਬਿੱਲ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋੜਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਰਚ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਹਲੀ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

(52) ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨਿਯਮ ਵੀ, ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਲੱਬਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਵਿਭਾਗ 'ਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਂ ਵਿਸਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੀ ਅਖਤਿਆਰੀ ਰੀਲੀਜ਼ ਸਿਰਫ ਉਪਰੋਕਤ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਰਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(53) ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਟਾਪੇਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੀ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਤਾਕਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ITic ਆਰਡਰ ਮਿਤੀ 7.1.1981 ਅਤੇ 19.7.1994 (ਕ੍ਰਮਵਾਰ Annexurcs P-7 ਅਤੇ P-14), ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 19.2.1999 ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਤਤਕਾਲੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਿਵਲ ਐਵੀਏਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ, ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ। ਮਿਤੀ 07.09.2000 (ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ

ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 19.02.1999 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ "ਮੈਂ ਬਾਰਿਸ਼ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ" ਲਈ ਸ਼ਹਿਰੀ ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

(54) ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘਾਟ ਲਈ ਫੰਡ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਏਅਰਕ੍ਰਾਫਟ ਮੈਨਟੇਨੈਂਸ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਦੁਵੱਲੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਫੰਡ ਜਾਰੀ ਕਰੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੂਲ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨਾ।

(55) ਅਸੀਂ, ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਦੁਹਰਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 'ਸਬਸਿਡੀ ਸਮਝੌਤੇ' ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਜੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਮ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ। ਵਿੱਤੀ ਨਿਯਮਾਂ (ibid) ਦੇ 8.14. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲੱਬਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ "ਗਲਾਈਡਿੰਗ/ਉਡਾਣ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਹਾਜ਼ਾਂ, ਇੰਜਣਾਂ, ਗਲਾਈਡਰਾਂ, ਵਿੰਚਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਸਪੋਅਰ ਪਾਰਟਸ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸਟਾਫ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੌਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਲਈ..."

(56) ਤੀਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲੱਬਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਬੰਧਨਯੋਗ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਹੋਰ ਵੀ ਦੂਰ ਹੈ ਕਿ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 8.14 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਤ ਸੁਭਾਅ ਅਨੁਸਾਰ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸੀ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦੀ। ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੱਦ ਤੱਕ।

(57) ਪ੍ਰ. ਨੰ. (iv) ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਪੀਟੀਸ਼ਨਰਾਂ/ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ 'ਰਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ' ਅਤੇ 'ਕਰਮਚਾਰੀ' ਦਾ ਸਬੰਧ ਮੌਜੂਦ ਹੈ?

ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਚੌਥੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ 'ਰਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ' ਅਤੇ 'ਕਰਮਚਾਰੀ' ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਹੈ? 'ਅਵਿਵਾਦ ਰਹਿਤ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਾਮੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਸਮੇਂ, ਸਲਾਹਕਾਰ, ਸਿਵਲ ਐਵੀਏਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਪਹਿਲਕਦਮੀ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਜਾਂ ਨਾਮਕਰਨ, ਯੋਗਤਾਵਾਂ, ਤਨਖਾਹ-ਸਕੇਲ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ

ਸ਼ਰਤਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਕਲੱਬਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੇ ਹੀ ਲਏ ਹਨ। ਅਸਾਮੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਜਾਂ ਨਿਰਪੱਖ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਕਲੱਬਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹੱਥੀ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ।

(58) ਸਭ ਕੁਝ ਵਿੱਚ **ess**. ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ/ਸਲਾਹਕਾਰ, ਸਿਵਲ ਏਵੀਏਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ, ਕਲੱਬਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਆਦਿ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਣ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਅਭਿਆਸ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ 'ਸਬਸਿਡੀ ਐਗਰੀਨੈਂਟ' ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲੱਬਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ, ਭਰਤੀ ਦੇ ਢੰਗ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਤਨਖਾਹ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਆਦਿ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਫੈਸਲੇ ਨਹੀਂ ਲਏ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਏਜੰਸੀ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਨ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਏਅਰਕ੍ਰਾਫਟ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਭਾਵੇਂ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ 'ਰਾਜ' ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ 'ਵਿਭਾਗ' ਜਾਂ 'ਵਿੰਗ' ਨਹੀਂ ਹਨ। 'ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ. ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸਬੰਧ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।

(59) ਮਸਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨੋ-ਲੋਗਸੀਆਰ ਰੈਜ਼-ਇੰਟਰੂ ਹੈ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨੀ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਸਾਮ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਬਰਾਕ ਉਪਤਿਆਕਾ ਡੀਯੂ ਕੰਨ ਚਾਰਟ ਸੰਸਥਾ (2009) 5 ਐਸਸੀਸੀ 694, ਅਸਾਮ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੀ ਸੌਖ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ, 1949. 'ਉਸ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਫਲਿਕ ਰਚਨਾ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 3 ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: -

CAMUL ਅਸਾਮ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ, 1949 ("ਐਕਟ", ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਸੁਸਾਇਟੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ, **CAMUL** ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (1995 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰੂਲ ਨੰ. 2996) ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਸ਼ੂ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ **CAMUL** ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਵਜੋਂ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ: ਕਿ ਇਸਦਾ ਭੰਡਾਰ ਹੈ। ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਹਮੇਸ਼ਾ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾਦਾਰ) ਸਮੇਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ (ਉਸ ਨੇ ਪੁਰਾਣੀ ਸਰਕਾਰ: ਕਿ **CAMUL** ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਸਲੇਟ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: ਜੋ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ **CAMUL** ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਟਾਫ (ਉਹ ਵੈਟਰਨਰੀ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਤੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ) ਤੋਂ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਫਾਲਤੂ ਸਰਕਾਰ; ਕਿ ਪੜਾਅਵਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਉਹਨਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੂਲ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਥਾਂ **CAMUL** ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਟਾਫ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਡੇਅਰੀ ਵਿਕਾਸ ਭੰਡਾਰ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਚੋਣ ਬੋਝ ਆਈਡੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ **CAMUL** ਦੇ ਸਟਾਫਿੰਗ ਪੈਟਰਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ; ਕਿ ਸਾਲ 1982-83

ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰ ਖਰਚਿਆਂ (ਇਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ) ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ CAMUL ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਾਲ 1994-95 ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਕ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 7 ਲੱਖ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ CAMUL ਨੇ ਦਸੰਬਰ, 1994 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ " (ਜ਼ੋਰ ਲਾਗੂ)

(60) ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੀ ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਹੈ, ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਪੈਰਾ ਨੰ. 4 ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ 5 ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

"4. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਲੇਟ ਸਰਕਾਰ ਦਾ CAMUL ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ 'ਤੇ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਾਮ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਪਰਦਾ ਚੁੱਕ ਕੇ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ CAMUL ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਫਾਲਤੂ ਸਰਕਾਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।

5. ਇਸ ਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ, ਦਸੰਬਰ, 1994 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ CAMUL ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ CAMUL ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਫਾਲਤੂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਮਹੀਨਾ. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੱਖਾਂ ਵਜੋਂ "

(61) ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਜਾਂ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਸੁਸਾਇਟੀ ਲਈ ਫੰਡ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ।

(62) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਭਾਵੇਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਮੰਨਿਆ: -

"...ਇਸ ਲਈ, CAMUL, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਆਰਟੀਕਲ J2 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 'ਰਾਜ' ਸੀ, ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਸਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਪਛਾਣ ਜਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਲਿਆ ਹੈ; ਇਹ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਰਟੀਕਲ 12 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ CAMUL 'ਰਾਜ' ਸੀ।

(63) ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ:-

"...12. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ

ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ CAMUL ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਲਗਾਤਾਰ ਕੁਝ ਸਾਲ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਭਗਤਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। CAMUL ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹਾਂ ਜਾਂ CAMUL ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨਾ ਹੀ CAMUL ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੇ ਭਗਤਾਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਵਾਧੇ ਲਈ ਪਰਾਣੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

13. ਜੇਕਰ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦਾ ਭਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ CAMUL ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਉਪਾਅ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਚਿਤ ਕਿਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੋਰਮ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਕੇ, CAMUL ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਅਤੇ ਭਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਵਿਆਪਕ ਹੋਣ, ਅਜਿਹੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੰਟਰੋਲ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

14. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ CAMUL ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਜਾਂ CAMUL ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ/ਇਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ " (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

(64) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸਟੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਨੈਸ਼ਨਲ ਯੂਨੀਅਨ ਵਾਟਰਫਰੰਟ ਵਰਕਰਜ਼ (7) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ oCthc ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ: -

37.ਅਸੀਂ ਇਹ ਹਵਾ ਸਾਫ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤ, ਜਨਤਕ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਕਰਤਵਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ/ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ/ਸੋਸਾਇਟੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਧਨ ਜਾਂ ਏਜੰਸੀਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਨੂੰਨ - ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਖੁਦ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੇਂਦਰ/ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਏਜੰਟ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਂਦਰੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਲੇਟ ਐਕਟਾਂ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਨਿੱਜੀ ਕਾਨੂੰਨ।" (ਜ਼ੋਰ ਲਾਗੂ)

(65) ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ (iv) ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ 'ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ' ਅਤੇ 'ਕਰਮਚਾਰੀ' ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(66) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਣ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

(67) ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਿਖਾਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਈਮ ਲੈਂਡ, ਏਅਰਕ੍ਰਾਫਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਲੱਬਾਂ ਲਈ ਸਿਰਫ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਉਪਲਬਧ, ਸਾਲ 2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ (ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ), ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਲੱਬਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਲੱਬਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਘੱਟਣ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਹੱਥ ਧੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। 'ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗੱਲ' ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਚਾਰੂ ਕੰਮਕਾਜ ਲਈ ਫੰਡ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਐਵੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਣਗੌਲਿਆ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲੈਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਕਲੱਬਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇੱਕ ਡੀ-ਫੈਕਟੋ ਸਟੇਟ ਮਾਮਲੇ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਲੋੜੀਂਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਲੱਬਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਸੁਚਾਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਲੱਬਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ।

ਦਾਸਤੀ।

ਜੇ, ਠਾਕੁਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ